Mizah

Fırıldaklı macuncu — Haydi, beyene parmağını, beyenmeyen avucunu yalayor!

İŞ

Bir hayırperver, Miskinler Tekkesi'ne gitmiş, şöyle bir vaatte bulunmuştu:

— İçinizde en tenbel kimse ona on altın vereceğim!

Mevcut otuz miskinden yirmi dokuzu parmak kaldırmış, yalnız biri kaldırmamıştı.

Hayırsever zat sordu:

— Sen neden parmağını kaldırmadın?

Tenbeller şahı cevap verdi:

— İşim mi yok!

YOLCU

Karısı haber verdi:

— Sen yokken icra memurları geldi.

Kocası sordu:

— Amerikaya giti, diye atlatsaydın bari?

— Atlattım. Amerikaya gitti; ta gece yarısı gelecek, dedim.

FAL

Delikanlı, falcıya geldi:

— Evleneceğim kızın adını öğrenmek istiyorum, dedi.

Falcı kadın :

— Öğrenip de ne yapacaksın? diye sordu.

Delikanlının cevabı hazırdı:

— Kendisinden kaçmaya bakacağım!

NEZAKET İCABI

Kocası hayretler ve öfkeler içinde sordu:

— Nereden buldun bu kürkü?

Kadın izah etti:

— Bir yere telefon etmek için girmiştim. E, dükkândan boş çıkmam ayıp olacaktı, tabii bu mantoyu alıverdim!

MANA

Eczacı, kendi icadı olan bir ilâcı medhediyordu:

— Tam on senedenberi satıyorum, şimdiye kadar bir tek şikâyet gelmedi. Düşünün, bu ne demektir?

Cevap verdi:

— Ölüler konuşmaz, demektir.

HABER

İki çocuk arasında:

— Benim ablam baykuş gibi: Karanlıkta en ufak şeyi bile görüyor.

— Yo kcanım?

— Evet: Dün gece nişanlısiyle karanlıkta oturuyorlardı. İçeriden sesini duydum: «A! Ahmet! Bugün traş olmamışsın!» diyordu.

ANLAYANA

YAŞASIN!

Geçen pazartesi günü, Teknik Üniversitede derslere başlandı. Bu münasebetle verilen açılış nutuklarından filân bahsederek sizi esnemeğe mecbur edeceğimi sanmayınız. Asıl bu açılış töreninde mühim olan, dikkati çeken nokta davetlilere verilen «Kokteyl parti» dir

Bir ilim müessesesinde içkili toplantının yapılıp yapılmıyacağını varsın Fatin Hoca tefsir veya takbih etsin... Orası üzerimize vazife değil. Bize hoş gelen tarafı şu: Hacılı Hocalı, Esseyitli, Şerifli haber, havadis, röportaj ve makalelerden o kadar gına getirmiştik ki, büyük bir gönül huzuriyle ve neşeyle kadehlerimizi kaldırdık:

— Şerefinize!

CUMHURİYET BALOSU

Malûm, Ankara muhabirlerinden sonra Anadolu Ajansı da bildirdi:

Bu sene, Cumhuriyet Bayramı dolayısiyle balo verilmiyecek. Hükûmet tasarrufu kararlaştırmış.

Ticaret Bakanlığının neşrettiği dergide Geçen seneye nazaran gıda maddelerinin yüzde yedi arttığını görünce, hükûmete hak vermemezlik edemedik. Bu pahalılığa can mı dayanır?

Anlaşılan hükûmet, bu kararı, Demokratların meşhur mitinginine bir nazire olarak vermiş. O da hayat pahalılığını protesto ediyor:

— Buna bir çare bulmazsanız, balo vermiyeceğim!

Demek istiyor.

— Buna kim çare bulacak, kabahatli kım?

Diye sormayınız. Malûm a, Samur kürkün ismini kabahat koymuşlar da kimse üstüne almamış!

MÜTEHASSIS

Amerika'dan bir tuz mütehassısısı getirtmişiz, meğer. Bu zat, tuzlalarımızda gezmiş, dolaşmış raporunu Gümrük ve Tekel Bakanlığına vermiş.

Gördünüz mü işi? Bu kadar mühim bir mesele ihmal edilir miydi hiç? Tuz meselesi boyım, kolay mı?

Şimdi bir işe daha el koymak lâzım: Havalarımız nasıl? Meselâ Kalamış'ın, Pendik'in, Yalova'nın, Hisar'ın, Bebek'in, Büyükdere'nin havaları hakkında da malûmat sahibi olmamız şarttır. Binaenaleyh, Amerikadan havalarımızı tetkik edecek bir mütehassıs getirtmeliyiz.

Değil mi? Marshall yardımı ortadayken... Onların altında kalacak halimiz yok ya? Hem, kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez ki...

PAŞALI MECMUALAR

Babıâlide mecmua çıkarmak ve batırmak merakına kapılanlar arasında yeni bir isim modası, alıp yürüyeceğe benziyor. Dur madan — sözüm ona — tenkid yapacak bir zat, mecmuasına şu adı bulmuş: «Öküz Mehmet paşa.»

İster misiniz? Zabıta vakalarını üfüre üfüre şişiren ve yutturmağa kalkanlar da bir mecmua çıkarsınlar ve ismini «Kuyucu Murat paşa» koysunlar.. Hani yakışık almaz da değil.

Mademki, isimlerin sonuna «Paşa» ünvanını koymak moda; kadın mecmuası çıkarmak istiyenlere de biz, Abdülhamid'in meşhur Zendost paşasının adını teklif ederiz: «Fehim Paşa»!

Sivrisinek

PERİ

Yarın

En nefis fotoğraflarla harikulâde bir şekilde çıkıyor.

Çok Acele Satılık Ucuz Arsa

Üsküdarla Kuzguncuk arasında fevkalâde manzaralı, kıbi deryada, içinde yetişmiş meyva ağaçları bulunan geniş bir yalı arsası acele satılıktır. İzahat almak istiyenlerin 20715 numaralı telefona müracaat etmeleri.

Cilt: 7 — Sayı: 172 FİATI 25 KURUŞ 21 Ekim 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Tasarruf zihniyetimiz

ADAMIN karısı Hakkın rahmetine kavuşmuş. Tabii bir vaveyla, bir kıyamet. Ağlayan bir tarafta, bayılan öte tarafta. Cenaze evinin bilinen tüyler ürpertici manzarası.

Konu, komşu, imam filân gelmişler; cenazeyi yıkayıp tabuta koyarlarken evin beyinin meydanda olmadığını farketmişler. Yakın bir ahbabı:

— Acaba, bir tarafa düşüp bayıldı mı?

Endişesiyle evin içerisinde araştırma yaparken kilerin kapısını açmış. Bir de ne görsün; Efendi hazretleri baldız hanıma saldırmış; al takke, ver külâh!

Ahbap dayanamamış:

— Ayol, demiş. Ayıp edğil mi? Ne yapıyorsun?

Adam şaşkın bir halde şu cevabı vermiş.

— Ben, merhumenin kederinden ne halt ettiğimi biliyor muyum?

Bütçede tasarruf etmek aklımıza gelince, idare makinesini elinde tutanlar, hemen küçük memura tırpan atmağa kalkarlar. Sanki bunlardan bir kaç tanesini işinden gücünden etmekle bütçede bir müvazene yapmak kabil olurmuş gibi.

Hiç, 155 milyonluk muazzam Amerikanın 335 Milletvekiliyle koca bir devlet gemisini yürüttüğünü düşünen olmaz. Halbuki, 20 milyona varmayan nüfusumuzla bizim Millet Meclisimizde 465 Milletvekili bulunmaktadır. Bu fakir milletin, ayda dört yüz bin liraya yakın Milletvekili tahsisatı ödemesi, iş başındakilerin nasıl bir tasarruf zihniyetiyle hareket ettiklerini açıklamıyor mu?

Meselâ, neden Millet Meclisi âzalarımızı, Millî Mücadele senelerindeki adede indirmez, senevî bir kaç milyonluk tasarruf yapmayız? Belki baştakiler, iktisadî şartların kendilerini şaşırttığını ileri sürerler, şöyle derler:

— Biz de ne yaptığımızı bilecek hal mi kaldı?! MİZAHCI

HACILIK HOCALIK, SOFTALIK BASÜBADELMEVTE KAVUŞUYOR !

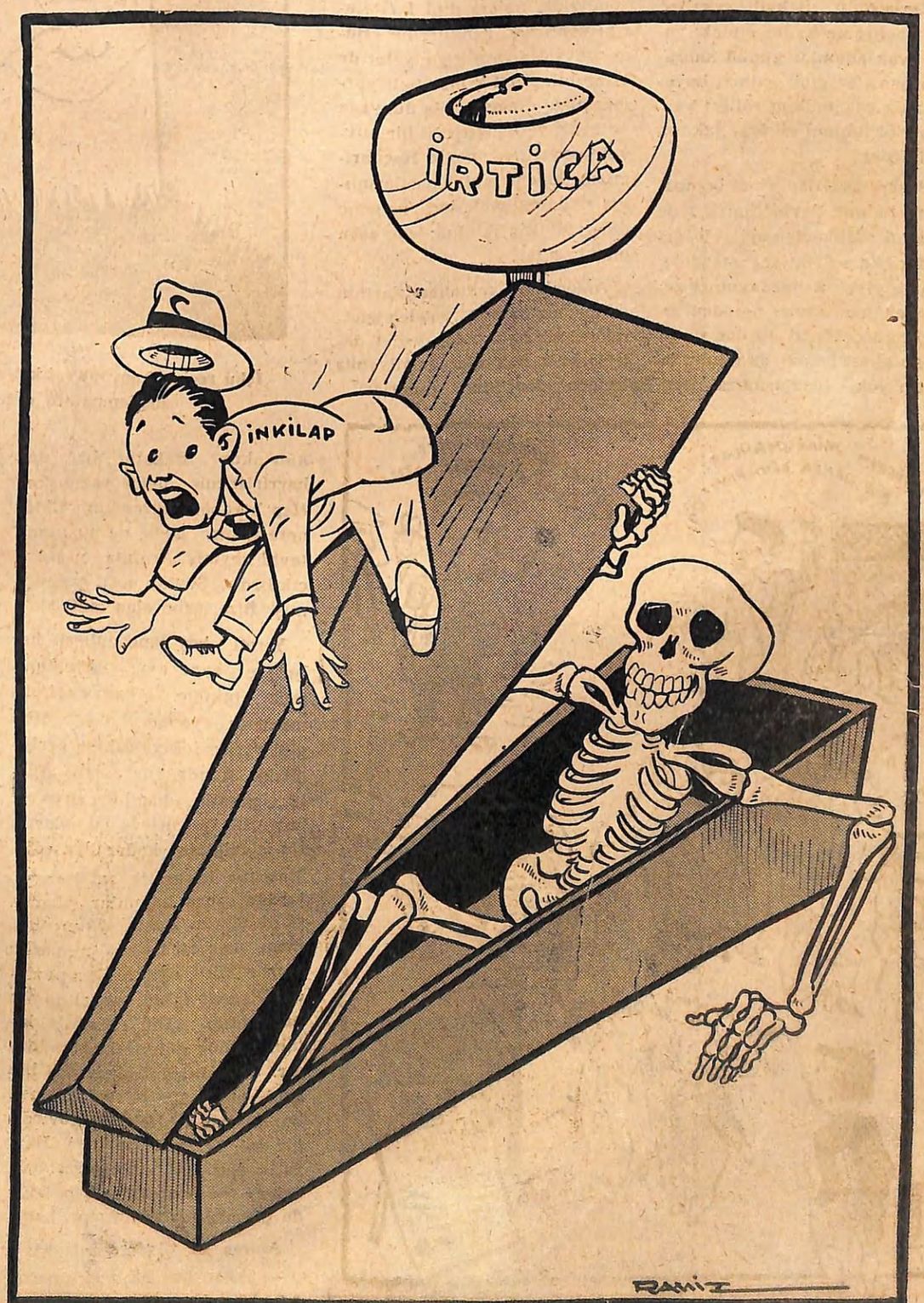

Hortlak !

Zurnada Peşrev:

İnkilâp Sonrası...

YAZAN: Ertuğrul ŞEVKET

On dört yaşındaki, orta mektep öğrencisi kızım soruyor:

— Kâbe-i mutahhare ne demektir?

Gözlerim, elindeki rengârenk gazetelere ilişiyor: Kırmızılı, mavili, yeşilli renklerle süslü sahifeleri; takyeli, arakıyeli, akelli, harmaniyeli, ihramlı fotoğraflarla dolu. Sakallı, sakalsız, yarı bellerine kadar çıplak, yalın ayak adamlar günün kahramanıymışlar gibi, içtimaî hayatımızda çok mühim rolleri varmış gibi umumî efkâra takdim edilmişler.

Başka milletler, atom bombası mı buldu? Sevinelim: Biz de Mekkei Mükerremeyi ele geçirdik. Zarurî ihtiyaç maddelerimizi, yiyecek buğdayımızı getirtmek için dövizi nereden tedarik edeceğimizi düşüne düşüne aptallaştığımız şu günlerde, zararı yok, hacılarımıza para bulalım, bir zamanlar Türk kanının sel gibi akıtıldığı Arabistan topraklarında şimdi de paramızı avuç avuç serpsinler, harcasınlar...

Bilmem neredeki, Avrupanın hangi milletine mensup âlimin kanser araştırmasından bize ne? Biz, üç muharririmizi Hacca gönderdik, onlara dinî farizalarını yaptırdık, kendilerine «Hacı» ünvanını verdik ya; yeter de artar bile.. Artık Marshall yardım plânı olmasa bile dünyada sırtımızı yere getirecek bir kuvvet tasavvur edemeyiz. Hacılarımızın, kalem sahibi hacılarımızın mübarek nefesleri ne güne duruyor? Bir, iki dua; işler **asân** olur inşallah!

Amerikan mütehassıslarının yollarımız hakında, maden işletmelerimiz hakkında, devlet dairelerimiz hakında, maliyemiz hakkında verdikleri raporları kim okur? Bakalım, hacı muharrirlerimiz neler yazmışlar? Hep beraber öğrenelim: Cidde neresiymiş, Kâbe ne biçimmiş, tavaf neymiş, Arafata nereden çıkılırmış, Şeytan nasıl taşlanırmış? Bize lâzım olan bunlar!

İşbu resim, hem muvafık hem muhalif rüzgârla bir vatan değirmeninin dönmesini gösteriyor!

Çocuklarımızın ders aldıkları: İçtimaî mektep!

Yirmi beş senedenberi, her biriyle ayrı ayrı öğündüğümüz inkılâp hamlelerimiz, manevra yapan bir tren gibi varsın soluya soluya geriye gitsin.. Bundan ne çıkar? Ağalık, paşalık, hacılık, hocalık, hazretlik ünvan ve lâkaplarını siz istediğiniz kadar ilga edin. Mecliste hararetli münakaşalardan sonra kanunlar çıkarın. Millî Eğitim Bakanlığının bilmem kaç tarih ve numaralı emrile Millî Eğitim Basımevinde Diyanet işleri başkanlığının hazırladığı «Din dersleri» kitabı güldür güldür basılmaktadır. Üçüncü sahifesinde elli bin adet tab edildiği müjdelenen bu kitabın sahifelerini çevirdiniz mi, Hazreti Âmineli, Hazreti Hatice'li, aleyhisselâmlı neler, ne bendler görürsünüz de parmağınız ağzınızda kalır.

Amma siz diyeceksiniz ki:

— Ayol, ben bir mektup zarfının üzerine «Hazret» kelimesini yazsam, posta memuru kabul etmez. Bu nasıl iş?

Orasına ne sizin, ne bizim aklımız erer. İnkılâbı koruma kanunlarının ne olduğunu, nerelere gittiğini de bilmeyiz. Hem, bu meseleleri karıştırmanın da pek zamanı değildir, belki altından çapan oğlu çıkar!

Yalnız, yakında Şeyh Saidin ruhuna fatiha okuyacak kimseler ortaya çıkacak olursa, sakın hayrete düşüp küçük dilinizi yutmağa kalkmayınız.

Sonra, yanınızda yirmi beşinden küçük bir gençle «Menemen» e uğramanızı da hiç tavsiye etmem. Birşey değil, «Kubilây» âbidesinin ne olduğunu sorarsa, verecek cevap bulamaz, müşkül vaziyete düşer, arpacı kumrusu gibi düşüncelere dalarsınız!

Kızıma cevap vermektense, karımın kulağına fısıldamağı daha münasip buldum:

— Bir müdet için eve gazete sokmıyalım!

Çocuk bu.. Bir dalda durur mu? Bu sefer de başka bir sual sordu:

— Baba, Hazret kime derler!

Artık kendimi tutamadım:

— Kime olacak kızım, dedim, Yapılan inkılâpları unutacak kadar hâfızaları zayıf olanlara!

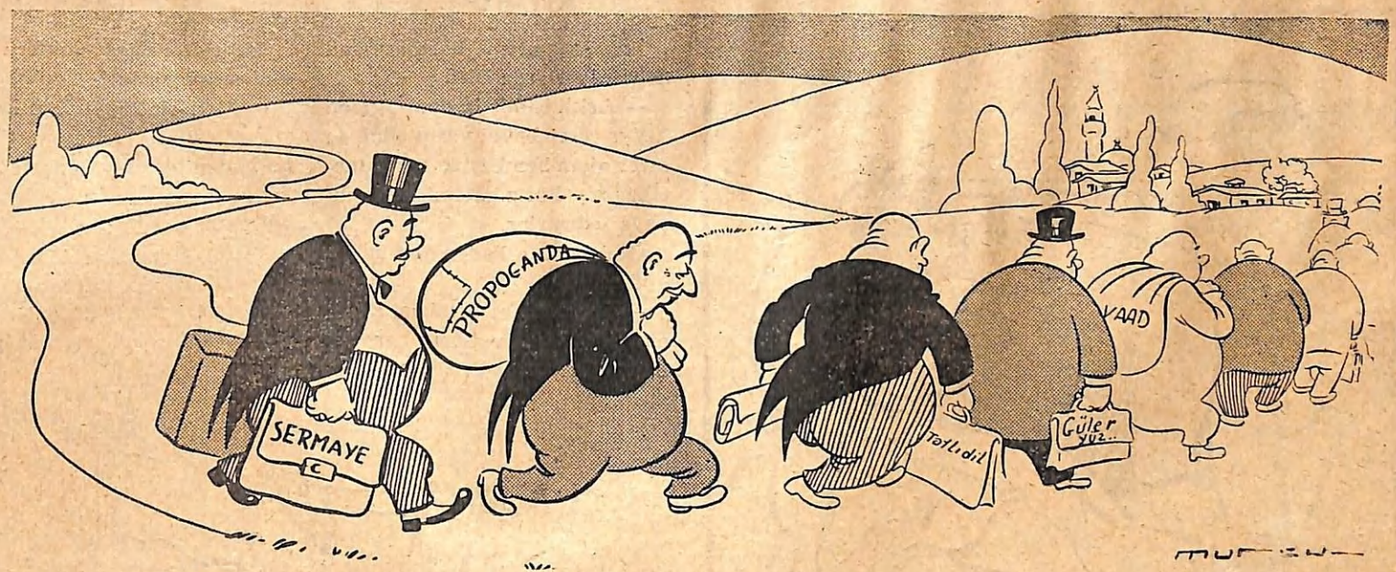

Köylerimize üç dört senede bir uğrayan ziyaretçiler!

Tek keramet

Hey Gidi Günler Hey!

Derhâtır eder ehl-i şikem salyalariyle
Geçmezdi yemek faslı kabak kalyalariyle
Bir sofra kurardık ki görenler şaşırırdı
Havyarları levrekleri sardalyalariyle
Esbâb-ı tarab Radyo evinden daha mebzûl
Taksîm ü gazel Yorgisi Eftalyalariyle
En sonra bu meclis dağılıp mahbese döndü
Mâtem-zede bayramları paskalyalariyle
Elden düşecek bir çula hasretken ehâli
Eller donanır kat kat ipek balyalariyle
Olmuş bütün ebnâ-yı zaman koltuğa düşkün
Teşyî edelim hepsini sandalyalariyle
Bir mâden-i seryettir Ozan havza-i devlet
İzmirleri Aydınları Antalyalariyle

AKILLI OZAN

KÖYLÜ AKTÜALİTEYİ TAKİB EDİYOR:

— Bugün bir çiçek kadar güzelsiniz..
— Halbuki dünkü gibi servetinizi feda edeceğiniz bir kadın olmağı tercih ederdim!

— Köyümüzden yine bir kızı dağa kaldırmışlar..
— Desene kalkınma sözlerinin faydası görülmeğe başladı!

Hemşire — Doktor bey, hastamıza piliç eti tavsiye etmişsiniz öyle mi?!

Müthiş bir Münekkid

Dünyada onun kadar soğuk kanlı, onun kadar müthiş, onun kadar sakin bir münakkid ne duyulmuş, ne işidilmiştir. Siz, isterseniz ağzınızla kuş tutunuz, en olmazı oldurunuz; o, gene bildiğini okur, gene bir kusurunuzu bulur çarp diye suratınıza çarpar.

Onun kadar müşkülpesent, onun kadar kılı kırk yaran, onun kadar insanı canından bezdiren bir nesneye daha bu dünya yüzünde tesadüf etmek imkânsızdır.

İster murahhaslar, delegeler, mutavassıtlar, ricacılar gönderiniz de meselâ Amerikan yardımını bir misli arttırmağa muvaffak olunuz. Bir insanın koltuklarını kabartmağa kâfi gelmez mi bu? Siz, pöh pöh beklerken bakarsınız ki o, suratını asmış, bu muvaffakıyete değme fincancıların imreneceği bir külp takmış, işinizi küçük düşürecek, sizi yerden yere çarpacak, üstelik haklı da çıkacak bir bahane buluvermiştir.

H. K. R. L. Partisinden:

1950 yılındaki umumî seçimlere katılmak kararındayız. partimizin göstereceği namzetlerin mutlak surette kazanmalarını arzu ettiğimizden bizim için dua edecek, nefesi keskin ruhanî kimselerin parti merkezini teşrfileri rica olunur!

Onunla uğraşmak, sivrisinekle, kara sinekle, lekeli hümmayla, sıtmayla frengiyle uğraşmaktan dah zor, daha belâlıdır.

Pilâv yapsanız:

— Ezik olmuş!

Diye dudağını; Tatar böreği açsanız:

— Unu çıtırlı!

Diye yüzünü; soğanlı yahni pişirseniz:

— Eti kızıl karaman!

Diye burnunu büker, yaptığınıza da, açtığınıza da, pişirdiğinize de sizi pişman eder dinden, imandan çıkarır!

Evet bu müthiş, etheş, korkunç bir münekkiddir. Karşısında ecel terleri dökseniz aldırış etmez, büyük bir sükûn içinde yapacağını yapar, edeceğini eder, sizi müşkül vaziyette bırakır, çubuğunu yakar, keyfine bakar.

Hükûmet mi kurdunuz? Allah kolaylık versin! Onun elinden yakanızı, dilinden kabinenizi kurtarmağa imkân yoktur. Ne gazeteciler, ne muhalifleriniz, hattâ düşmanlarınız bile sizi yerden yere çalmak için onun kadar faaliyet, onun kadar dikkat, onun kadar sürat gösteremez, onun bulduğu deliller karşısında hattâ mugalataya sapamaz, şaşırır kalırsınız.

Yaptığınız şimendifer yollarını, açtığınız hastaneleri, kurduğunuz fabrikaları, kurdelelerini kestiğiniz prevantoryomları hülâsa döktüğünüz bunca alın terlerini bir anda yerin dibine geçirmesi için onun bir bülten neşretmesi kâfidir. Artık ağzınızla kuş tutsanız, halkın nazarında eski ehemiyet ve itbarınızı bulmanıza imkân yoktur.

İşin garibi bu müthiş münekkid, sizin aranızdadır; maaşını sizden alır, anasına babasına pay veren nankör çocuklar gibi gene sizin kuyunuzu kazar.

Bu müthiş bu amansız, bu

KEL BAŞA...

İki Rus, atom bombasından bahsediyorlardı. Biri:

— Artık işimiz iş, dedi. Beş on kişiye birer bavul verip içine de birer atom bombası koruz, Amerikaya yollarız. Memleketi havaya uçururlar.

Öteki pek o kadar nikbin değildi:

— Hadi ,atom bombası kolay ama, dedi. Bavulları nereden bulacağız?

HÜLYA

Bir ruh hastası doktora derdini anlatıyordu:

— Deli olacağım diye korkuyorum, doktor. Nereye gitsem peşimden bir alay genç ve güzel kızlar koşuyor.

Doktor güldü :

— Hayalden ibaret birşey!

Hasta acı acı gülümsedi:

— İşte onun için deli olacağım ya. Ah! Bir hakikat olsaydı!

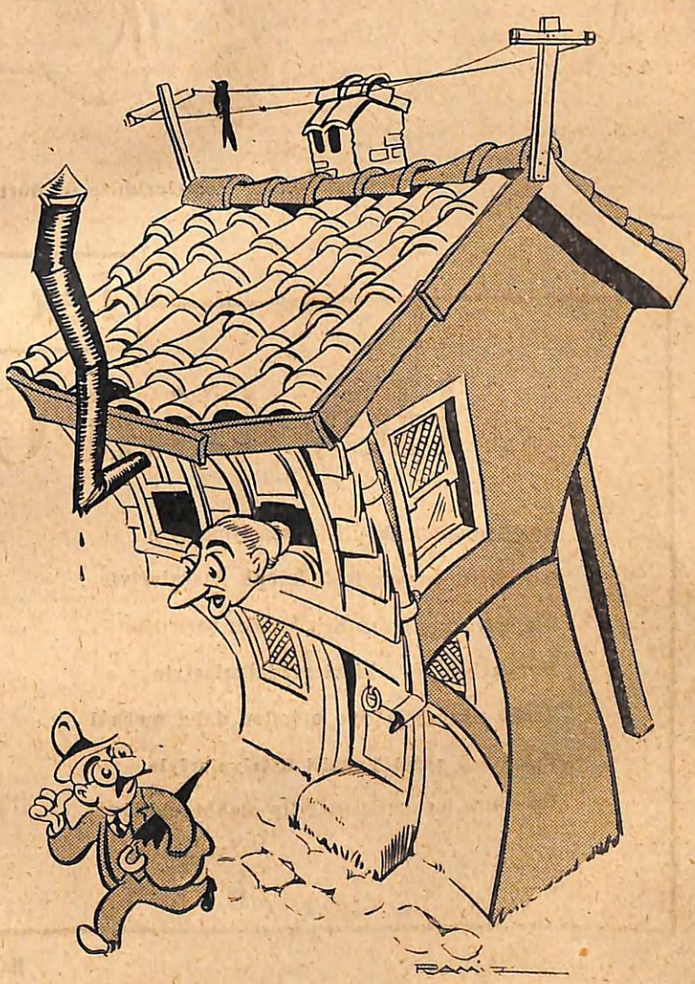

— Efendi, koşa koşa nereye?
— Evi emniyete yatırıp biraz para almağa..
— Nafile zahmet etme, o kendi kendine yatacağa benziyor!

Efkarı umumiyenin tebliği

İstanbuldaki ara seçimleri münasebetiyle ortaya türlü türlü iddialar atılmaktadır:

Hükûmet seçime iştirak nisbetinin yüzde 19,25, seçim kurulu 34,2 olduğunu söylemektedir.

D. P., neticenin Cumhuriyet Halk Partisi için ağır bir mağlûbiyet olduğunu ileri sürerken Halk Partisi Genel Başkan Vekili Hilmi Uran, partisinin gösterdiği kudret ve kuvvetten memnuniyetini ızhar ediyor.

İşin içerisinden bir türlü çıkamadığımız için hakikati bize anlatacak bir hayır sahibine ihtiyacımız olduğu ilân olunur!

— Kızım, çorabının çizgisi yana kaçmış, düzelt de herkese karşı ayıp olmasın!

korkunç münekkid Ticaret Bakanlığının konjonktör servisidir. Son neşrettiği bültende, gıda maddelerinin geçen seneye nazaaran yüzde yedi arttığını halka bildiriyor, ilân ve ifşa ediyor.

Bunun karşısında gel kabine ol da kendini halka şirin göstermeğe çalış! İmkân var mı? İstediğin kadar muvaffakıyetten bahset, konjonktör servisinin bülteni, hakikati bütün çıplaklığiyle ortaya koyuyor.

Bir defa daha fes düştü, kel göründü!

KAPI KULU

FIKRALAR

GÜNÜNE GÖRE

Genç erkek sevgilisine soruyordu:

— Hayatında benden başka erkek yok, değil mi, sevgilim?

Genç kız, gözlerini süzerek cevap verdi:

— Evet, Mehmet, yalnız sen varsın!

Genç adam, hayretle gözlerini açtı:

— Mehmet mi dedin?

Genç kız, af diledi:

— A! Affedersin! Bugün pazar sandım da.

OLUR ŞEY DEĞİL!

Neclâ memnundu:

— Ahmet beni öyle seviyor ki! Meselâ dün gece, başka erkeklerin akıllarına bile gelmiyecek bir şey söyledi!

Leylâ hayretle sordu:

— Yok canım? Evlenme mi teklif etti?

MUHABBET

— Evleneli on sene oldu, kocası hâlâ karısının elini elinden bırakmıyormuş.

— Doğrudur. Ekseriya karısının elini kendi cebinde yakalıyor da ondan.

MÜŞTEREK TEŞEKKÜR

Son ara seçimlerine adaylığımızı koymuştuk. Oyların tasnifi sonunda seçimi kazanamadığımızı öğrendik. Bu münasebetle bize candan bağlılıklarını göstermiş olan sayın halkımıza aleni teşekkürü bir borç biliriz.

Seçimi kaybeden müstakil adaylar

— İstanbul Sergisinde inler cinler top oynuyorlarmış..
— İnanma, bu lâfı, hiç olmazsa maç meraklıları gelsinler diye çıkarmışlardır!

Hikâye

Bir şeref meselesi

Yazan: Vir gül

Orhan Cımbızoğlu'nun Amerikadan kaknem bir kadınla evlenerek döndüğünü işittiğim zaman o kadar şaşırmışım ki:

— Yapma! diye hakırmışım.

Bunu bana anlatan Kadri:

— Ben birşey yapmıyorum ki, dedi. Yapan Orhan. Görürsen sor da hikâyesini sana kendi anlatsın.

Merak etmiştim doğrusu. Orhanı bilhassa bunun için aradım ve buldum. Amerika'ya her gidip gelen gibi onda da muazzam bir inkılâp — daha doğrusu, ihtilâl — olmuştu: Sırttan ceket çıkmış. Yaka paça bir tarafa gitmiş, üzerinde hurma ağacından maymun suratına kadar türlü çeşit resim bulunan o alelâcaip kravat yan tarafa kaçmış... Başı koltukta, ayakları masanın üstünde...

Sol elini uzatıp parmaklarını yelpaze gibi açarak:

— Hello! dedi.

Ben de, telefonda konuşuyormuşuz gibi:

— Allo! diye cevap verdim.

O Amerikanvari güldü, ben de Türkvari sırıttım. Lâf oradan buradan açıldı, kapandı, nihayet evlenmesi bahsine geldi.

Orhan içini çekerek:

— Ya! dedi. Bu edvençör... Şey, yani, nasıl diyorsunuz... Ha, evet, macera benim de başımdan geçti nihayet. ne yaparsın, birader, biz de artık meryid pipıl yani evli insanlardan olduk...

— Nasıl oldu bu iş?

O yarı Amerikanca, yarı Türkçe anlattı:

— Pisiketti üniversitesinde şeker kamışı mühendisliği tahsil ediyordum. İlk sene tatlı geçti: Şeker kamışlarının kimyevî hassalarını öğrendik ve tarlalarda tatbikat yaparak muhtelif cins kamışın tadına baktık.

İkinci sene, eh, biraz sıkıldım amma, bereket versin bir kıza tutuldum, o sayede iki günde bir dersi astım. O sene göz açıp kapayıncaya kadar geçti.

Üçüncü sene işi hovardalığa vurduk, yine hay-huy içinde bir senenin nasıl geçtiğini duymadım bile.

Fakat dördüncü sene gelip çatınca aldı beni bir endişe. Boru değil bu! Son sene. Çakarsam peder parayı keser. Bizim de köye dönmemiz icap eder. Amerika bu, kolay kolay bırakılır mı!

Ha gayret, dedim, paçaları, kolları sıvadım.

Fakat birader, kafam almaz! Oku bire oku... Ezberle bire ezberle. Nafile! Kendi kendimi imtihan ediyorum: Sıfır! Ne yapacağım? Çare yok! Çakacağım! Halbuki sevgilime söz vermiştim: O sene fakülteyi bitirip onunla evlenecek, beraber memlekete dönecektim.

Derken kulağıma birşey çalındı:

Bizim üniversitenin doçentleri arasında bir kız vardı. Yaşı evlenme çağını çoktan geçmiş, bu hususiaki ümidi de çoktan suya düşmüş olan bu yaşlı kız, talebeye ders veriyor, imtihanda da el altından yardım ediyormuş. Yalnız bir şartla: Kendisiyle nişanlanacaksınız!

Malum ya: Şeref meselesi. Hiç kimse tarafından beğenilmemiş olmak başka, nişanlanıp da ayrılmış olmak başka.

Benim için de şeref meselesiydi bu: Sınıfta çakmak başka, sınıf geçebilmek için birile nişanlanıp da sonradan başımdan atmak başka!

Bu plânı tasarladıktan sonra kıza yavaş yavaş yanaşıp kancayı attım. O memnun, ben memnun. Nişanlandık ve bunun şerefine bir gün akşama kadar içtik, sabaha kadar tepindik, öğleye kadar uyuduk. Öğleden sonra da hususî ders başladı.

Kızın malûmatı hayli genişti. Bana şeker kamışı bahsi üzerinde bir çok şeyler öğretti. Arada bir cesaret de veriyor:

— İmtihanda bunları bilmeseniz de olur, ben yardım ederim, diyordu.

Bu vadi aldıktan sonra derse kim çalışır! İşi serdim.

Uzatmıyalım. Nihayet imtihan gününe bir hafta kalmıştı. O gün Margy elime bir kâğıt tutuşturdu:

— Bunu imzala, dedi.

Baktım: Nikâh için müracaat kâğıdı!

— Bu ne bu? dedim.

Gülerek:

— İmtihan kâğıdı! dedi. İmzalarsan diploma olacak!

Baktım: Kızın fikri kötü! Ben ona kancayı muvakkaten takayım derken o bana temelli takmak istiyordu.

Aman. Zaman! dedim. Dinletemedim:

— Ya imza! Ya ibka! diyordu.

Talihime küsmekten başka yapılacak şey yoktu. Benden evvelkiler imtihanı geçinceye kadar Margy'ye «darling» demişler, yakayı kurtarmışlardı. Halbuki ben, bu işte yaş tahtaya basmış, hapı yutmuştum.

Şimdi ne olacaktı? Bir şöyle düşünüyordum:

Vazgeç bu işten! Fakülteyi bitirsen de öteki kızla evlenemiyeceksin, bu suratsız kızı almak zorunda kalacaksın. O halde, imtihanı geçmek neye yarar?

Fakat bir de şöyle diyordum:

Hele bir Margy ile evlen, fakülteyi bitir. Sonra bir kulpunu bulur, boşanırsın, öteki kızı alırsın.

Bu son hal şeklini daha muvafık buldum. Margy'yle evlendim, sınıfı geçtim. Margy, sınıf geçme bahanesiyle kendisiyle nişanlanıp sonradan kirişi kıranlardan epey ders aldığı için, bu sefer işi sağlama bağlamış, beni nikâhlamıştı.

Şimdi ondan boşanmanın çarelerin aramak vazifesi bana düşüyordu. Fakat tam o sırada ne öğrendim biliyor musun? Eski sevgilim Susy, benim Margy gibi bir kızla evlendiğimi duyunca öyle büyük bir sukutu hayale uğramış ki, kendisini senelerdenberi takip eden ırnaşık âşığının tahta burnu altına atıp âdeta intihar etmiş...

Bu haberi duyduktan sonra ben de o kadar müteessir oldum ki Margy'nin sıska kolları arasında boğulmaya seve seve razı oldum.

İstanbula geldiğim zaman annem ,babam şaşırıp kaldılar. Onlara «Evleneceğim kız» diye vaktiyle Susy'nin fotografını göndermiştim. Karşılarında Margy'yi görünce:

— Allah Allah! diye haykırdılar. Şu Amerikalılar hakikaten güzel resim çekiyorlar!

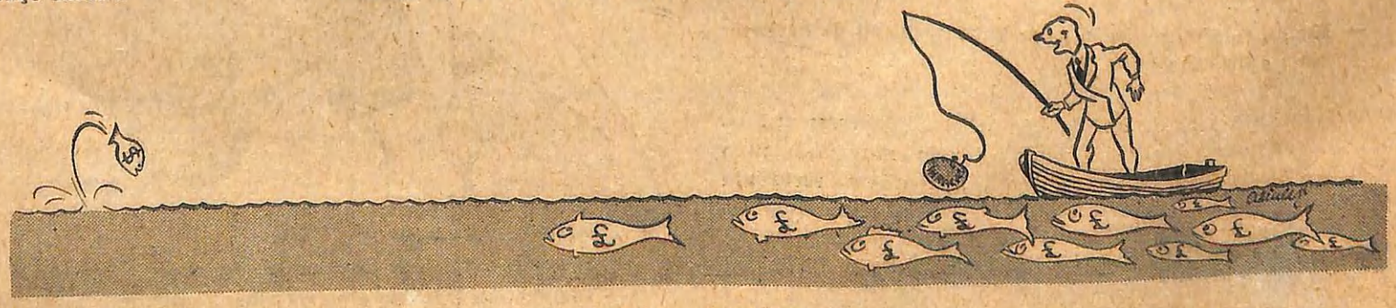

Tatlı suda balık avı!

ÇÖMEZİN RÖFORTAJLARI 172

Sağdan Soldan!

Çizen : RAMİZ

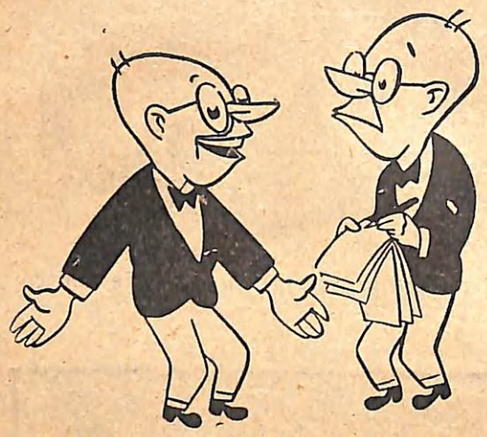

— Gazeteler niçin hacca adam gönderdiler?

— Satışlarının artmasına dua etsinler diye!

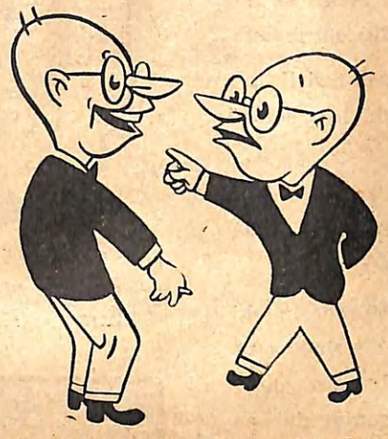

— Rauf bey ara seçimde niçin kazanamadı?

— Elinde ne Hamidiyesi, ne Mecidiyesi yok da ondan!

— Halk Partisine göre seçimlerde rey yüzde otuzmuş ne dersin?

— Bizim şeyhin kerameti kendinden menkul derim!

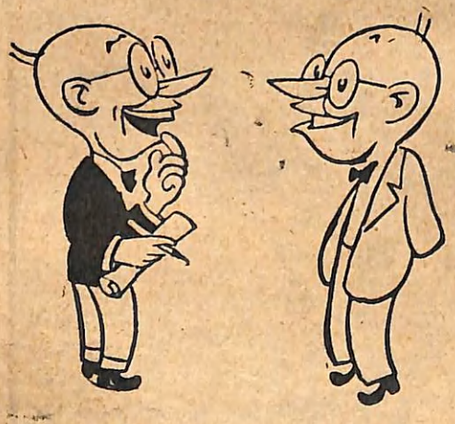

— Yeni İstanbul valisini merakla bekliyenler varmış, kim bunlar?

— Terkos muslukları, kaldırımsız yollar, mürakabesiz esnaf vesaire!

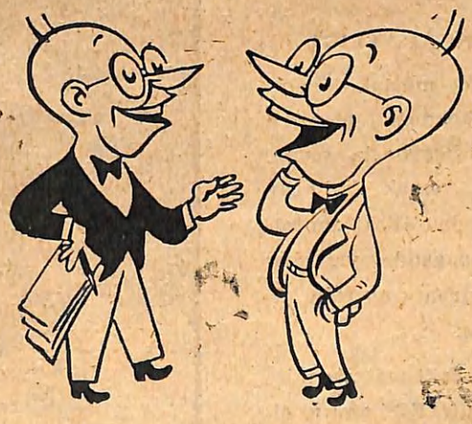

— Amerikadan kömür tasarrufunu önlemek için bir mütehassıs geliyormuş.

— Âlâ, biz de kendisine kömür yakmadan nasıl kış geçirildiğini öğretiriz!

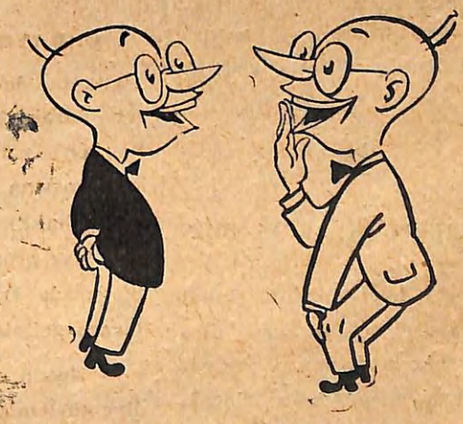

— Bir çok doktorları emekliye ayırmışlar, neden?

— Belki kodamanların nabzına göre şerbet vermemişlerdir!

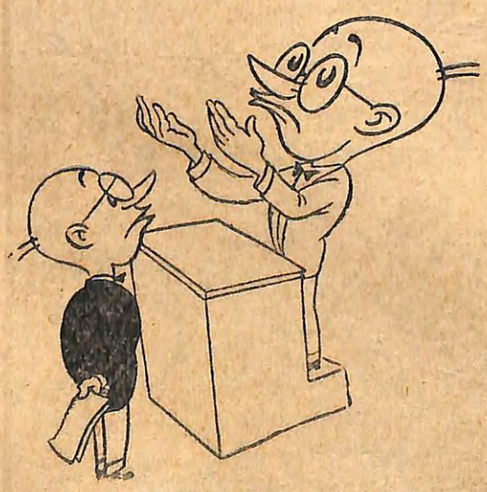

— Hüseyin Cahit Yalçın muhalefetle işbirliği yapalım diyormuş..

— Anlaşıldı iskele arayıor!

— D. P. bir büyük piyango tertip ediyormuş..

— C. H. P. Daha erken davranıp piyangosunu ara seçimde İstanbulda iki kişiye çıkardı!

— Memleket dâvalarını açıkça söylüyorsun yine Milletvekili olmuyorsun?

— Tüzüğe göre konuşamamda ondan!

Süz.. Geç!

ACABA?

Neyse, Vali Lûtfi Kırdar, gider ayak şehrimizin çok mühim bir eksiğini de tamamladı. Sağ olsun, var olsun, berhüdar olsun! Hiç «Şark kahve» siz İstanbul şehri mi olurdu? Vallahi dünyaya rezil oluyorduk. Saçsız baş, ne kadar göze batarsa, bu kahvesiz şehrimiz de o kadar sakil, o kadar mânasız bir manzara arzediyordu.

Lûtfi Kırdar, kahveyi açış nutkunda şöyle dedi:

«Bu kahve, geçmiş asrı bugüne bağlıyan mütevazı bir köprüdür.»

Bakın işe.. demek Mekkeye giden, hacı olanlarımız, bu köprünün açılış törenini bile beklemeden üzerinden koşup geçmişler!

■

TUHAFLIKLAR SERİSİNDEN

Amerikadan bir mahrukat mütehassısı geliyormuş. Hoş geldi, safa geldi amma; yapacağı tavsiye beyhude olacak. Çünkü bu mühim zat, tetkikatı neticesinde mahrukattan yapılacak tasarrufu bildirecekmiş. Tuhaf şey. Kok kömürünün tonu 45 liraya çıktıktan sonra bu memlekette hâlâ israf yapabilecek kabadayı var mı sanki? Hepimiz tozunu bile sürme diye gözümüze çekiyoruz!

■

DUANIZ BEREKÂTİYLE

Vali Llûtfi Kırdar, bir mukabele olmak üzere Rum Ortodok Patriği Athinagoras şerefine geçen pazartesi günü Emirgân köşkünde bir ziyafet verdi.

Bu ziyafette, o günkü Halk Partisi İstanbul Milletvekili adaylarından Ekrem Amaç'la Atıf Ödül de hazır bulunuyordu. Rum Ortodoks Patriği Milletvekili adaylarını pek beğenmiş olacak ki, onlara tebşiratta bulundu:

— Ey adaylar! Sizin seçimi kazanmanız için dua edeceğim!

Üstadın nefesi pek tesirli imiş ki, Halk Partisi adayları, seçimi kazandılar.

Yalnız, Halk Partisinin dualardan medet umması bizi düşüncelere saldı.

İster misiniz 1950 senesindeki seçim için daha tesirli olur ümidiyle Haham başının nefesinden medet umsunlar da ona müracaat etsinler? Hem gelecek sene aday miktarı da artacak!

■

ORBAYIN ADAYLIĞI

İstanbul'dan müstakil namzet olarak kendisini gösteren Rauf Orbayın Beşiktaşta seçimi kazanmasına ramak kalmıştı. Lâkin hakkında «Eski amiraldir» diye propaganda yapıldığı bir sırada, Barbarosun ruhu galeyana gelmiş:

— Needn «Eski amiral» miş? diye gürlemiştir. Eski amiral olsa olsa, benim, o, «Genç amiral» dir.

Bu sebeple Rauf Orbay seçimi kaybetmiş ve gemisi şapa oturmuştur.

■

MÜKÂFAT

Bilmem siz de duydunuz mu? Tecrübe yayınları yapmakta olan İstanbul radyosunun spikerlerinden birinin ismi şu: Mekşufe Minisker.

Bu ismin telâffuzundaki güçlüğü nazarı dikkate alan işbu sütun sahibi, şöyle bir müsabaka açmıştır: Bu isim ve soyadını yalnışsız olarak üç defa tekrarlamaya muvaffak olan sayın okuyuculara can ü gönülden bir adet «aferin!» takdim edilecektir!

— *Boşuna müşteri zannedip sevinmeyin.. Ben de kontrolum !*

— Şu tarlada gezen kara kuru zayıf mahlûklar da karga mı?
— Yok canım, onlar köylüler!

FIKRALAR

İŞİ BİLİR

Erkek — Benim gibi bir adam size evlenme teklif etse ne cevap verirsiniz?

Kadın — Pek size benzemiyorsa bir düşünürüm!

AÇIK ARTTIRMA

Muiz, Filistine gitmiş gelmişti. Oranın güzelliğini anlata anlata bitiremiyordu:

— Palestinde oylem yoksek dağlar varkim, yamaçlardan birine çıkıp «Mişon!» diye seslensen on bin yerden «Mişon!» diye aksisada yelir!

Agop, Muizin bu sözüne alayla güldü:

— Bu bir şeydir, ahbar? bizim Kayseride oylem yoksek dağlar vardırkim, eteğinde «Kevork!» diye bağırsan; «hangi Kevork?» diye on binlerce cevap gelir!

TAHMIN

İki kadın doktorun muayenehanesin d e k i bekleme odasında karşılaştılar. Kadınlardan biri, ahbaplık etmek için lâf açtı :

— Ben sizi geçen hafta da gördüm galiba.

— Evet, kardeşim.

— Ya! Yoksa hasta mısınız?

DİYET

Doktor hastaya tavsiyelerde bulunuyordu:

— Gayet az yiyeceksiniz, gayet az içeceksiniz, gayet fazla istirahat edeceksiniz. Günde bir iki bisküi, bir fincan su kâfi.

Hasta merakla sordu:

— Peki, bir posta pulu okuyabilir miyim?

HAYRET!

Kendini ziyarete gelen eski ve muvafık bir arkadaşının kendi kendine gülüp: «Ne tuhaf şey!» dediğini görünce Celâl Bayar sordu:

— Nedir o tuhaf olan?

— Hiç. Birşey düşünüyorum da...

Celâl Bayar gülerek tasdik etti:

— A, evet. Bu hakikaten tuhaf birşey!

YASAK!

Baba oğlunu azarlıyordu:

— Nasıl lâkırdı bunlar! Densizliğin lüzumu yok! Sokak çocuklarından öğreniyorsun bunları değil mi? Onlarla oynamıyacaksın, bir daha ağzından böyle lâkırdı çıkmasın.

Çocuk kendini müdafaa etmek istedi.

— Peki amma, baba, şair Âsaf Hâlet Çelebi bu gibi kelimeleri her zaman kullanıyor...

Babası büsbütün kızdı:

— Onunla da oynamazsın!

TORNİSTAN

Nizameddin Nazif, bir avcı arkadaşiyle ava gitmişti. Hayli bıldırcın vurdular. Tam geri dönecekleri sırada arkadaşı yere dikkatle baktı ve haber verdi:

— Şimali şarki taraflarında bir kurt izi gördüm.

Nizameddin Nazif heyecanla atıldı:

—Aman! Çabuk söyleyin! Cenubu garbi ne taraf?

PUSULA

Profesör Salih Murat, dalgınlığıyle meşhurdur. Geçen gün sokakta giderken bir arkdaşına rastladı. Uzun uzun konuştular.

Ayrılırlarken Salih Murat sordu:

— Karşılaştığımız zaman ben ne tarafa doğru gidiyordum?

— Aşağı doğru.

— Teşekkür ederim. Öyleyse öğle yemeğini yemiş, işime dönüyorum...

MANZARA

Taksim Belediye Gazinosu Müdürü meşhur Leblebi Mehmet, yeni tanıştığı kadınla dans ediyordu. Gözü de kadının göğsünden ayrılmıyordu. Kadın bunun farkındaydı, çünkü göğsüne ince bir altın zincirle ucunda tayyare biçiminde bir kolye takmıştı.

En tatlı tebessümiyle gülümsiyerek:

— Nasıl? diye sordu. Tayyarem güzel, değil mi?

Leblebi Mehmet en çapkın bakışiyle cevap verdi:

— Tayyareye değil, altındaki manzaraya bakıyordum.

CENDERE

Galatasaray Lisesi ilkokul kısmı müdürü Saffet tıklım tıklım dolu bir otobüse binmişti. Kendisine rastlayan bir arkadaşı sordu:

— Bugün havayı nasıl buluyorsun?

Saffet mahzun mahzun başını salladı:

— Daha bulamıyorum, birader. Hele kendimi bir dışarı atayım!

TEKLİFSİZ

— Zvallı adam! Bütün hısım, akrabasını, tanıdıklarını ve ahbaplarını kendisine darıltı, dünyada yapayalnız kaldı.

— Yok canım? Neden?

— Bir gün evinde bir ziyafet veriyormuş. Yemeğin başında nutuk söylemek hevesine kapılmış. Söze şöyle başlamış:

«Size hanım efendiler ve beyefendiler diye hitap etmiyeceğim, çünkü hepinizi gayet iyi tanıyorum...»

LÛGAT

Yeni nesilden olduğu için Türkçesi kıttı. Arkadaşına:

— «Taaddüdü zevcat» nedir? diye sordu.

Arkadaşı izah etti:

— Üst üste bir kaç kere evlenmek .

Bobstil güldü:

— Yanlışın var, azizim. Ona aptallık denir.

AYARI BOZUK

Bir kibritle parlayıverecek derecede fitil haline gelmişti. Karşısına çıkan birine sordu:

— Saat kaç ,birader?

— Dokuz buçuk.

Fitil aleyhisselâm başını iki yana sallıyarak:

— Fesübhanelllah ! dedi. Sabahtan beri saati kime sordumsa her kes başka başka söyledi. Hiç birinin ayarı tamam değil!

MİZAH

Mecmuasının altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimi okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

Salon

Türkiyenin en canlı, en hareketli, en mükemmel bir mecmuası olmak için hazırlıklara başlanmıştır.

Pek yakında Türkiyenin en tanınmış imzaları, «SALON» un sahifelerinde en kıymetli, en nefis yazılarını okurlarına sunacaklardır.

«SALON» bir zevk şaheseri olarak kütüphanenizi süsliyecektir.

İlk müjde: «SALON» un sahifeleri artıyor.

Sayı: 172

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

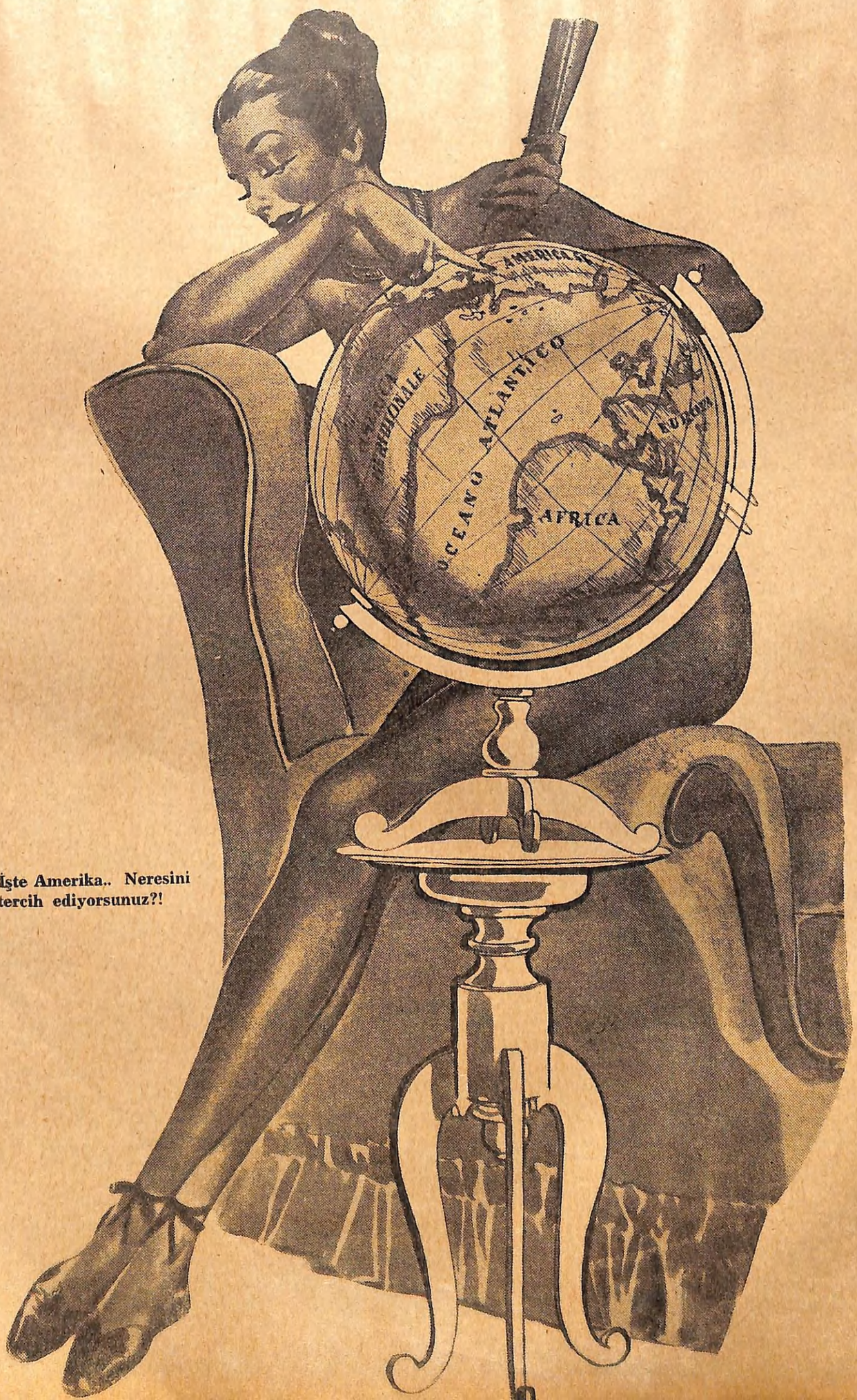

İşte Amerika.. Neresini tercih ediyorsunuz?!